

18. s. e. Tref. 2022 – Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 96; 2 Krøn 1:7-12; 1 Kor 1:1-9; Matt 22:34-46; II Joh 10:22-39

"Mine sauer hører min røst, jeg kjenner dem og de følger meg. Og jeg gir dem evig liv: de skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd."

Jesus kjenner sine og slipper oss aldri før målet er nådd. Han gjentar det i løftet til apostlene: *"Meg er gitt all makt i himmel og på jord. ....For se jeg er med dere alle dager inntil verdens ende."* Skriften er full av trøsterike ord. Ta imot dem i dag som om det var til deg. Du er Jesu lille får eller sau. Vi er alle utsatt for fiender som vil ha oss bort fra Jesus. Det kan Satan med hele sin hær, vårt eget gamle menneske og verden rundt oss. De ønsker framfor alt å ta fra oss troen på Jesus Kristus. Få oss bort fra den trøsten vi har i evangeliet. Det er ikke selvsagt at du skal bli bevart her i verden. Skriften taler om troens strid og troens kamp. Den taler om forsvarsvåpen som sverd og skjold som er Guds ord og den hellige Ånd. Det kostet Guds enbårne Sønn livet for at du skulle bli kjøpt fri. Gud ofret alt for oss. Den gode hyrde gav sitt liv for sauene slik at vi skulle gå fri. Han slipper oss ikke. Hans engler passer på oss, Han går i forbønn for oss hele døgnet, syv dager i uken og har lovet å være med alle dager. I Hebr. står det at Jesus er *"Troens opphavsmann og fullender."* Jesus tar det fulle og hele ansvar. Det er derfor viktig at vi søker Jesus der han er å finne i Nådemidlene, ord og sakrament.

Vi leste innledningsvis at det var vinter i Jerusalem. Det var festtider, og det som skulle feires var innvielsen av tempelet. Denne festen var ikke påbudt i Moseloven. Under den syriske kongen Antiokus Epifanes ble Jerusalems tempel vanhelliget og plyndret. På brennofferalteret ble det satt opp et mindre alter for guden Jupiter. Da reiste hele det jødiske folket seg anført av makkabeerne. Judas Makkabeus lot helligdommen renses, og han bygde et nytt brennofferalter og en ny innredning til tempelet. Den 25. dag i måneden Kislev - desember- år 165 f.Kr. ble tempelet innviet igjen. Dette ble siden feiret i 8 dager fra den 25. desember - med takksigelse og stor glede. Hver søndag feirer vi også at vi har et hellig tempel der vi i ord og sakrament får møte Gud. Jesus er til stede og vandrer som så ofte før rundt om i Salomos bueganger på tempelplassen, her hos oss.

Jesus underviser folket her i Salomos søylehall. Her får Jesus spørsmålet: *«Hvor lenge vil du holde oss i uvisshet? Er du Messias, så si oss det rett ut!"* Jesus svarte: *"Jeg har sagt dere det, men dere tror meg ikke. De gjerninger jeg gjør i min Fars navn, de vitner om meg. Men dere tror meg ikke, for dere hører ikke til blant mine sauer.»*

Jesus konstaterer at så lenge en ikke eier troen på Jesus Kristus, så hørere en ikke Jesu røst, så forstår en ikke hva Guds Ord sier om evangeliet. Da oppfattes skriften i sin helhet som dom, trusler og lov. Loviskhet er det naturlige menneskets religion. Dette at jeg må prestere og oppfylle Guds bud for å kalle meg en kristen. Er krav til liv og gjerninger vi kjenner fra alle religioner.

Til og med her når Jesus bl.a. sier *«Og jeg gir dem evig liv: de skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd.»* Så oppfatter de dette lovisk og blir rasende og vil steine han. Selv når Jesus viser til alle gode gjerningene han beviselig har gjort, blir de rasende og søker å gripe han. For den som ikke eier troen er evangeliet som pest og plage.

Hvorfor?

Evangeliet gir ikke plass til egen kristendom. Den gir bare plass til det som Kristus har gjort for oss. Det er bare de som bekjenner sine synder og legger alt i Jesu hender som har bruk for en frelser og en stedfortreder.

Her sitter fariseerne fast. Paulus sier i Rom 9 som også er en tekst i dag: *«Hva skal vi da si? Jo, hedningene som ikke strevde etter å få rettferdighet, de har vunnet rettferdighet, det vil si rettferdigheten av tro. Israel strakte seg etter loven med dens rettferdighet, men de nådde ikke opp til loven. Hvorfor ikke? Fordi de holdt seg til gjerninger, ikke til tro. De støtte mot snublesteinen, slik det står skrevet: Se, jeg legger på Sion en snublestein og en klippe til fall. Men den som tror på ham, skal ikke bli til skamme»*

Har du falt på denne klippe? Er du ofte forslått og hjelpeløs? Trenger du Jesus som en som tilgir deg dine synder? Lykkelig er du som eier troen på Jesus Kristus, synderes venne og frelser.

Det som var særmerkt for den Gode Hyrden var at han ofrer livet sitt for å frelse lammene og sauene. Jesus gav livet sitt for at vi skulle eie syndenes forlatelse. Han var et sonoffer for alle tider og for alle mennesker og for alle synder. Dette kunne mange jøder ikke akseptere. De var ikke av Jesu sauer og trodde ikke på han.

Men hvem er da Jesu sauer som han kaller "*Mine sauer*"? Det var mennesker som var plaget av sin synd. De var fordømt av loven. De hadde fått sett at Jesus er redningen og fått tro på syndenes forlatelse. Fariseerne og de skriftlærde kjente ikke til lovens dom. Loven var for dem drivkraften til gode gjerninger som skulle til for å gjøre dem rettferdige for Gud. De hadde ikke bruk for en forsoner og stedfortreder. Derfor kjente de ikke hyrdens røst. Blant de som hørte hyrderøsten var de største syndere: synderinner, horer, tollere, røveren på korset, Matteus, Sakkeus, fornekeren Peter, tvileren Tomas, forfølgeren Paulus osv. Den Hellige Ånd hadde gjennom ordet fått vise dem at de i seg selv var fortapt. De trengte en frelser.

For fornuften er det uforståelig at Jesu død på korset kunne sone verdens synder.

At forbrytere gjør opp for seg ved å dø er slik det skal være. Men at Jesus skulle sone for all verdens synd og stå opp igjen tredje dagen for så erklære alle mennesker rettferdige for Gud er ufattelig.

Hvordan kunne Jesus si til disiplene sine: *«Og jeg gir dem evig liv: de skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd.»* Det er fordi Jesus er Gud. *«Jeg og Faderen er ett.»* ... *Hvis jeg ikke gjør min Fars gjerninger, så tro ikke på meg. Men hvis jeg gjør dem, så tro i det minste gjerningene, om dere ikke tror meg. Da skal dere skjønne og innse at jeg er i Faderen og Faderen i meg.»* Joh 10, 30 ff

Hvor lyder så hyrderøsten ?

Der ryktet om Jesus nådde syndere og tollere så kom de til de forventede steder der Jesus gikk forbi eller stanset. Men hva med oss ? Fortsatt er det slik at Hyrdens røst lyder der Jesus er. Der Ordet lyder og der sakramentene forvaltes. Hyrderøsten er der Jesus er. Jesus er der nådemidlene er. *«Der to og tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem»* Matt 18,20 *«Hvis dere blir i mitt Ord, er dere virkelig mine disipler.»* Joh 8,31

Å bli i Jesu ord er det samme som å høre og lese Guds Ord. Der bor den Hellige Ånd. Han har som oppgave å herliggjøre Kristus for oss. Å samles i Jesu navner å feire høymesse sammen om ord og sakrament. Her minner vi om Augustana V: *«For at vi skal komme til denne tro, er det innstiftet en tjeneste med å lære evangeliet og meddele sakramentene, For ved ordet og sakramentene som midler blir Den hellige Ånd gitt, han som virker troen, hvor og når Gud vil, i dem som hører evangeliet, nemlig at Gud, ikke for våre fortjenester skyld, men for Kristi skyld, rettferdiggjør dem som tror at de blir tatt til nåde for Kristi skyld.»*

Her ligger hemmeligheten til det å bli bevart. Jesus har tatt på seg ansvaret: *"de skal aldri i evighet gå tapt og ingen skal rive noen ut av min hånd. Min Far som har gitt meg dem, er større enn alle., og ingen kan rive noen ut av min Fars hånd. Jeg og Faderen er ett."*v.28-29.

Dette er altså de som hører hyrdens røst og følger Jesus. Dette innebærer å lese og studere Guds ord, lytte til prekenen der Guds Ord forkynnes og leses og ta til seg av sakramentene. Lytte til Hyrdens røst i avløsningens sakrament, lytte til hyrdens ord i nattverden som forteller at han i skikkelse av brød og vin vil gi seg selv til deg og meg til våre synders forlatelse og evig liv.

Jesu røst kommer ikke nødvendigvis gjennom store opplevelser, overnaturlige hendelser, drømmer, innskytelser, følelser, store forsamlinger m.m. Hyrdens røst er bundet til Guds Ord, til nådemidlene. Den store faren med å forakte Ord og sakrament dvs -ikke å bruke det når en har anledning, er at en ikke lenger hører hyrdens røst og risikoen er stor for at en vil gå fortapt. Derfor oppfordrer skriften til å stride troens gode strid og kjempe for å bevare livets krone. Husk at han har gitt oss et løfte om at han skal være med alle dager. Amen